

РЕШЕНИЕ

№ 27660

гр. София, 09.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в
публично заседание на 17.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **2592** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на 10а, ал. 1 от ЗЧРБ във вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Производството е образувано по жалба на Б. А., гражданка на С., съд. адр. [населено място], [улица] срещу отказ за издаване на виза „С“ от 26.01.2026 г. , издаден от завеждащ консулска служба в посолството на Република България в [населено място], Л. /няма данни за връчване на жалбоподателя/. Отказът е издаден като е попълнен стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна – приложение VI, т.т. 2, 3, 4, 10 и 13 към [чл. 32 от Визовия Кодекс - Регламент \(ЕО\) № 810/2009](#) на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността ([Визов кодекс](#)) (ОВ, L 243/1 от 15 септември 2009 г.). Посочени са основанията за отказ, а именно: целта и условията на планирания престой не са обосновани убедително; апликантът не може да изложи правдоподобни обстоятелства и факти за познанството си с канещото лице. Това поставя под съмнение степента на ангажимент от негова страна. Апликантът е с нисък социално-икономически статус. Предвид това възниква съмнение, че кандидатът търси контакти за осигуряване на възможност за придобиване на единна виза с миграционни намеения. Налице са основания за съмнения в спазването на условията на исканата виза. Жалбоподателят твърди незаконосъобразност на административния акт поради противоречие с материалния закон и процедурата по издаването му. Моли отмяна на акта.

Ответникът завеждащ консулска служба в посолството на Република България в [населено място], Л. оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Контролиращата страна Софийска градска прокуратура не взема становище.

Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 1 от ЗЧРБ отказите за издаване на виза могат да се обжалват по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#) относно тяхната законосъобразност. Процесната жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК /няма данни за връчване на отказа на жалбоподателя/, поради което съдът приема, че тя следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

Страните не спорят, че със заявление по образец рег. № ВЕУ25001157V/11.12.2025 г. жалбоподателят е поискал от посолството на Република България в [населено място], Л. да му издаде виза тип „С“, като към заявлението са приложени и съответните документи. Визата е поискана от жалбоподателя с цел на пътуването „посещаване на семейство или приятели“. Не се спори, че по заявлението на жалбоподателя е издаден процесният отказ за издаване на виза „С“ от ответника. Отказът е издаден като е попълнен стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна – приложение VI, т.т. 2, 3, 4, 10 и 13 към [чл. 32 от Визовия Кодекс - Регламент \(ЕО\) № 810/2009](#) на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността ([Визов кодекс](#)) (ОВ, L 243/1 от 15 септември 2009 г.). Посочени са основанията за отказ, а именно: целта и условията на планирания престой не са обосновани убедително; апликантът не може да изложи правдоподобни обстоятелства и факти за познанството си с канещото лице. Това поставя под съмнение степента на ангажимент от негова страна. Апликантът е с нисък социално-икономически статус. Предвид това възниква съмнение, че кандидатът търси контакти за осигуряване на възможност за придобиване на единна виза с миграционни намерения. Налице са основания за съмнения в спазването на условията на исканата виза.

Съдът приема, че оспореният отказ за издаване на дългосрочна виза вид "С" е издаден от компетентен административен орган. Съгласно разпоредбата на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1 от НУРИВОВР, визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България или от такива представителства на друга държава-членка на Европейския съюз, с която Република България има сключено споразумение за представителство за приемане на заявления за визи и за издаване на визи. В тази връзка, по делото от страна на административния орган са представени Заповед № 1/20.01.2025 г. , издадена от посланика на Република България в посолството в [населено място], Л., издадена на основание чл. 34, ал. 1 и ал. 2 от НУРИВОВР вр. чл. 5, ал. 3 от Устройствения правилник на МВнР във.вр. чл. 25, ал. 1, 2 и 4 от ЗА, с която е възложено на ответника да съставя и връчва откази на визи по чл. 34 от НУРИВОВР. Представена е също така Заповед № 95-00-26/16.01.2025 г. на Министъра на външните работи, която обуславя компетентността на ответния орган да издаде процесния отказ. Спазена е установената писмена форма на административния акт: отказът е на стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза. Съдържат се реквизитите по Приложение № 7 от НУРИВОВР, изискуеми и от общите изисквания на АПК, в съобразителната му част са посочени поредният номер и датата на заявлението на чужденеца, посочена е разпоредбата от приложимия нормативен акт, въз основа на която се отказва издаването на визата. Посочени са приетите за установени от органа факти, анализирана е относимата правна уредба, формирани ясни правни изводи. Диспозитивът на акта кореспондира на неговата обстоятелствена част. Актът носи подпис на неговия издател. Указан е редът за неговото обжалване. В отказа са посочени правните основания по стандартния формуляр по приложение VI, т.т. 2, 3, 4, 10 и 13 към [чл. 32 от Визовия Кодекс - Регламент \(ЕО\) № 810/2009](#), на основание на които той е постановен, а именно: целта и условията на планирания престой не

са обосновани убедително; апликантът не може да изложи правдоподобни обстоятелства и факти за познанството си с канещото лице. Това поставя под съмнение степента на ангажимент от негова страна. Апликантът е с нисък социално-икономически статус. Предвид това възниква съмнение, че кандидатът търси контакти за осигуряване на възможност за придобиване на единна виза с миграционни намерения. Налице са основания за съмнения в спазването на условията на исканата виза. Видно от писмото на ДАНС, приложено под л. № 52 от делото, за жалбоподателя няма данни да е заплаха за националната сигурност, но това не означава, че не са налице цитираните правни и фактически основания за отказа за издаване на визата. Съгласно чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР отказва се издаването на виза за краткосрочно пребиваване, ако е налице едно от основанията, посочени в [чл. 32, т. 1 от Визовия кодекс](#). По делото не се опровергаха установените от административния орган фактически основания за отказ за издаване на виза, а именно, че жалбоподателят не установява правдоподобно връзката си с канещото го лице, което налага извод и за наличие на другите правни и фактически основания за отказа. По делото се разпита в откритото съдебно заседание от 29.01.2026 г. св. М. – канещото лице, чиято версия за запознанството си с жалбоподателя и поканата ѝ да посети България, съдът не приема като достоверна. В този смисъл, правилни са съображенията на административния орган за отказа за издаване на виза, основани на липса на правдоподобни твърдения на жалбоподателя за познанството си с канещото го лице – да разгледа България, отнесени към ниския социално-икономически статус на апликанта.

Предвид всичко изложено до тук, следва да се приеме, че оспореният административен акт е издаден в съответствие с разпоредбата на чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК, както и в съответствие с чл. 10а, ал. 2 от ЗЧРБ, според която при вземане на решение за отказ за издаване на виза оправомощените длъжностни лица са длъжни да уведомят писмено кандидата за виза за правното основание и за мотивите за решението. Спазена е и процедурата по чл. 34, ал. 1, изр. 2 от НУРИВОВР, според който за отказа се съставя формуляр в два екземпляра съгласно [приложение VI към чл. 32 от Визовия кодекс](#). Единият екземпляр се връчва на заинтересованото лице, а другият остава в съответното задгранично представителство на Република България, като се прилага към заявлението и приложените към него документи.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът приема, че жалбата е изцяло неоснователна и издаденият административен акт е законосъобразен.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХЪВРЛЯ жалбата на Б. А., гражданка на С., съд. адр. [населено място], [улица] срещу отказ за издаване на виза „С“ от 26.01.2026 г., издаден от завеждащ консулска служба в посолството на Република България в [населено място], Л..

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.